श्रीकृष्णस्यमुष्टीनांविनिष्पातैःआघातैःविनिष्पिष्टानिश्लथानिअंगानामुरूणिबंधनानिसंधिस्थानानियस्यसः ॥ २५ ॥ लोकेकोऽवायंमत्तोब लीयानितिविस्मितःसन्विमृश्याह जानेइति सर्वभूतानांयःप्राणःतत्रयदोजःसहोबलंचइंद्रियहृदयदेहबलाभितत्सर्वंत्वमित्यहंजाने कथंतथात्वम तआह विष्णुमित्यादि ॥ २६ ॥ ॥ पुराणत्वेहेतुः त्वंहीति स्रष्टानिमित्तंयच्चसत्उपादानं अतःपुराणम् प्रभविष्णुत्वेहेतुः कालइति अधीश्वर स्त्वमप्यतएवेत्याह ईशःपरइति नचतदवस्थइत्याह आत्मनामात्मेति ॥ २७ ॥ यतएवंभूतःअतोममेष्टदैवंरघुनाथएवत्वमित्याह यस्येति ईषदुत्क

कृष्णमुष्टिविनिष्पातनिष्पिष्टांगोरुबंधनः॥ क्षीणसत्वःस्विन्नगात्रस्तमाहातीवविस्मितः॥२५॥ जानेत्वां सर्वभूतानांप्राणओजःसहोबलम्॥विष्णुंपुराणपुरुषंप्रभविष्णुमधीश्वरम्॥२६॥ त्वंहिविश्वसृजांस्रष्टास्तृ ज्यानामपियच्चसत्॥कालःकलयतामीशःपरआत्मातथात्मनाम्॥२७॥यस्येषदुत्कलितरोषकटाक्षमोक्षै र्वर्त्मादिशत्क्षुभितनक्रतिमिंगिलोऽब्धिः॥सेतुःकृतःस्वयशउज्ज्वलिताचलंकारक्षःशिरांसिभुविपेतुरिषुक्ष तानि॥ २८ ॥ इतिविज्ञातविज्ञानमृक्षराजानमच्युतः॥ व्याजहारमहाराजभगवान्देवकीसुतः ॥ २९ ॥ अभिमृश्यारविंदाक्षःपाणिनाशंकरेणतम्॥ कृपयापरयाभक्तंप्रेमगंभीरयागिरा ॥ ३० ॥ मणिहेतोरिह प्राप्तावयमृक्षपतेबिलम्॥ मिथ्याऽभिशापंप्रमृजन्नात्मनोमणिनाऽमुना॥३१॥ इत्युक्तःस्वांदुहितरंकन्यां जांबवतींमुदा॥ अर्हणार्थंसमणिनाकृष्णायोपजहारह॥३२॥अदृष्ट्वानिर्गमंशौरेःप्रविष्टस्यबिलंजनाः॥ प्रतीक्ष्यद्वादशाहानिदुःखिताःस्वपुरंययुः॥ ३३॥

लितउद्दीपितोयोरोषस्तेनकटाक्षमोक्षास्तैःक्षुभितानक्राग्राहास्तिमिंगिलामहामत्स्याश्चयस्मिन् सोऽब्धिर्वर्त्ममार्गमादिशत्दत्तवान् तथाऽपितस्मि न् येनत्वयास्वयशएवसेतुः कृतःउज्ज्वलिताचदग्धायस्येषुभिःक्षतानिछिन्नानिरक्षसोदशग्रीवस्यशिरांसि भुविपेतुः सएवत्वमितिजाने॥२८॥ इ तिविज्ञापितंविज्ञानंयेनतं विज्ञानशब्दःकरणसाधनः कार्यसाधनोवा ऋक्षराजंप्रतिउक्तवान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ वयंत्विहबहवोबिलद्वारंप्राप्ता स्तत्रमिथ्याभिशापममुनामणिनाप्रमृजन्प्रमार्ष्टुमहमंतर्बिलमिहप्राप्तइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ सहमणिनासमर्पयामास ॥ ३२ ॥ ३३ ॥